

Arrest

nr. 327 222 van 26 mei 2025
in de zaken RvV X en X / XI

Inzake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VERBIST
Willem Geetsstraat 9
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen tot vaststelling van het rolrecht van 17 januari 2025 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 1 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. VERBIST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker (E.A.M.S.) en verzoekster (S.Z.S.) die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 22 augustus 2023 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 25 augustus 2023.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 21 september 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen gehoord op 29 augustus 2024.

1.3. Op 6 december 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Medellín. U heeft uw hele leven in Medellín gewoond, in Villa Hermosa en in Manrique. In 2010 startte u uw eigen zaak genaamd P.(...) A.(...) L.(...) 30, een winkel die u overnam van uw vader. U verkocht hier zaken als brood, conserven, drankjes en poetsproducten. Uw winkel bevond zich in Manrique. In 2016 trouwde u met S.(...) Z.(...) S.(...) (CGVS (...), DVZ (...)) en werd zij mede-eigenaar van de winkel.

In het begin van 2020 werd u aangesproken door leden van een criminele groepering genaamd La Terraza en kreeg u de boodschap dat jullie vanaf nu maandelijks een som geld (zogenaamde vacunas) diende te betalen aan La Terraza. Op dat moment werd dat vastgelegd op 1.000.000 pesos per maand. In december 2021 moesten jullie het dubbele maandbedrag betalen als een soort eindejaar bonus. In 2021 steeg het bedrag tot 1.500.000 pesos en in december 2021 vroegen zij wederom het dubbele maandbedrag. Jullie konden dit niet betalen en probeerden met hen te onderhandelen, maar het bedrag werd niet verlaagd. Jullie betaalden vervolgens slechts één van de maandbedragen.

In 2022 stegen de vacunas naar 2.000.000 pesos per maand. Op 28 januari 2022 werd u in de ochtend door 2 gewapende personen uit uw auto gehaald. Zij bedreigden u en beroofden u van uw auto en andere bezittingen. Een paar uur na deze gewapende autodiefstal werd u opgebeld door personen van La Terraza, die u vroegen of jullie de boodschap begrepen hadden. Zij eisten 15.000.000 pesos om de auto terug te krijgen. Ook dienden jullie 1.500.000 pesos te betalen om de winkel te mogen openen. U betaalde slechts de 1.500.000 pesos en jullie hebben de auto niet meer teruggezien.

Eind 2022 vroegen zij opnieuw een eindejaar bonus, waardoor de vacunas in december van dat jaar 4.000.000 pesos betroffen. Jullie konden dit niet betalen. In januari kwamen zij opnieuw langs en omdat jullie de schuld van het vorige jaar nog niet betaald had, steeg het maandbedrag naar 3.000.000 pesos. Ook dit konden jullie niet betalen en de bende begon jullie vervolgens te bedreigen. Jullie besloten om de winkel vaker dicht te doen, in de hoop dat de prijs van de vacunas hierdoor zou zakken. Jullie totale schuld liep tegen mei 2023 op tot 15.000.000 pesos. Begin mei 2023 werd uw moeder opgebeld met de boodschap dat ze u aan het zoeken waren en u een maand de tijd kreeg om het achterstallige bedrag te betalen of dat ze u anders zouden vermoorden. Ze zeiden verder dat zij uw moeder zouden vermoorden indien u niet betaalde. U werd de dag erna zelf opgebeld, en zij verklaarden dat jullie moesten betalen en een doelwit zouden worden als jullie niet betaalden. Jullie besloten voor een maand onder te duiken bij de moeder van uw echtgenote, jullie spullen te verkopen en het land te verlaten. U en uw echtgenote vrezen gedood te worden door La Terraza omwille van jullie achterstallige lening.

Jullie verlieten Colombia op 26 juni 2023 en kwamen een dag later aan in Spanje. Jullie verbleven hier anderhalve maand, maar omdat jullie hier geen afspraak konden krijgen om een verzoek internationale bescherming in te dienen reisden jullie door naar België. Jullie kwamen in België aan op 22 augustus 2023 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 25 augustus 2023.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming leggen jullie de volgende documenten neer: jullie vliegtickets, rijbewijzen, paspoorten, identiteitskaarten, huwelijksovereenkomst, het inschrijvingsbewijs van de zaak, een huurovereenkomst van een appartement, een geschreven relaas, een foto van een overschrijvingsbewijs, een mail met de registratie van een klacht van een autodiefstal bij de Fiscalía, foto's van jullie winkel, artikels en video's over de algemene veiligheidssituatie in Colombia en de aanwezigheid en werking van bendes in Medellín en Colombia, uw arbeidsovereenkomst, en documenten omtrent inschrijvingen voor taallessen in België.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U maakt niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart dat u niet naar Colombia kan terugkeren omdat u daar met de dood bedreigd werd omdat u onvoldoende beschermingsgeld betaalde aan een criminele organisatie. U bent er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

De problemen die u en uw partner zouden hebben meegemaakt in Colombia behoren louter tot de gemeenrechtelijke sfeer.

Jullie maken niet aannemelijk dat jullie in Colombia vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeren. De door jullie ingeroepen problemen betreffen gemeenrechtelijke zaken die geen verband houden met jullie ras, jullie religie, jullie nationaliteit, jullie toebehoren tot een sociale groep of jullie politieke overtuiging. Jullie verklaren afgeperst en bedreigd te zijn geweest door de criminele organisatie La Terraza omdat jullie een winkel uitbaatten (NPO1, p. 10-14; NPO2, p. 6-10). Jullie verklaren zelf dat jullie ver van de enige personen zouden zijn die deze vacunas betaalden en dat iedereen die een eigen zaak had of in de

transportsector werkte in Medellín afpersingsgeld betaalde (NPO1, p. 19; NPO2, p. 11). Er is dan ook geen sprake van persoonlijk visering door jullie vermeende afpersers. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat jullie geen elementen aanbrengen die erop duiden dat jullie omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie voorziene criteria bescherming ontzegd werd door de Colombiaanse autoriteiten. U deed bijvoorbeeld aangifte van de voorgehouden gewapende diefstal van uw auto bij de Fiscalía en deze klacht werd ook genoteerd (document 11).

U heeft geen bescherming gezocht omwille van de afpersing en bedreigingen bij uw nationale overheid:

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, moet aangetoond worden dat geen aanspraak gemaakt kan worden op nationale bescherming. Van verzoekers om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat eerst alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden om bescherming te verkrijgen in eigen land uitgeput worden, wat in casu niet het geval is.

Aangifte van de voorgehouden autodiefstal zonder dit aan de bende te linken. Hoewel jullie beweren dat deze vermeende autodiefstal een gevolg was van jullie onvermogen om de vacunas van december 2021 te betalen aan La Terraza, vermeldten jullie bij de aangifte van de autodiefstal niets over de vacunas of bedreigingen of de bende die verantwoordelijk zou zijn (NPO1, p. 12, 13, 22; NPO2, p. 8, 12, 13; document 11). Hierdoor is jullie verklaring dat deze auto gestolen werd omwille van het niet betalen van de vacunas slechts een blote bewering, die jullie niet kunnen staven met enig bewijs. Bovendien verklaren jullie allebei dat jullie die aangifte enkel deden omdat de verzekering anders niet zou tussenkomen voor deze autodiefstal (NPO1, p. 22; NPO2, p. 12, 13). Door de daders en de achterliggende redenen van deze voorgehouden autodiefstal niet aan de politie of de Fiscalía kenbaar te maken blijven jullie in gebreke jullie werkelijk op overheidsbescherming te proberen beroepen met betrekking tot de voorgehouden feiten die de aanleiding voor uw vertrek uit het land gevormd zouden hebben.

Uiteenlopende verklaringen over de aangifte autodiefstal. Uw echtgenote zegt dat jullie de politie de dag van de autodiefstal gebeld hebben om te vertellen over het afpersingsgeld dat jullie zouden betalen en met de vraag om het telefoonnummer waarmee de bende u gebeld zou hebben te traceren, waarop de politie echter weigerde en zei dat u hiervoor een aparte klacht tegen een welbepaalde persoon diende te doen (NPO2, p. 13), zaken die u niet heeft vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud. In ieder geval staan de vermeende afpersingen niet benoemd in de officiële aanklacht, dus dat jullie dit gemeld zouden hebben aan de overheidsinstanties is niet meer dan een blote bewering.

Jullie hebben verder nooit geprobeerd bescherming in te roepen van de Colombiaanse autoriteiten voor de voorgehouden afpersingen en bedreigingen van La Terraza. Jullie verklaring hiervoor is dat heel veel politieagenten deel uitmaken van de criminele bendes en dat jullie bang waren dat de bende er dan ook weet van zou hebben als jullie een klacht bij de Fiscalía tegen hen zouden indienen (NPO1, p. 10, 22; NPO2, p. 8). Jullie stellen dat de politie in Colombia de verkopers niet beschermt en betaald wordt om niet in te grijpen tegen de bendes (NPO1, p. 22; NPO2, p. 11, 13). Dit wordt tegengesproken door jullie eigen verklaringen en de documenten en video's die jullie indienden waaruit blijkt dat de politie in Medellín meerdere arrestaties van bendeleiders en andere bendeleden uitvoerde (NPO1, p. 11; NPO2, p. 7, 11; documenten 14 en 15). De politie zou dus wel degelijk optreden tegen deze bendes. Overigens betekent het gegeven dat de bescherming door de overheid doeltreffend dient te zijn evenwel niet dat deze overheidsbescherming absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Door geen redelijke poging te ondernemen om overheidsbescherming te verkrijgen, blijven jullie in gebreke concreet aan te tonen dat het voor jullie niet mogelijk zou zijn om overheidsbescherming te verkrijgen.

Het is bovendien niet geloofwaardig dat jullie van 2020 tot jullie vertrek uit Colombia afgeperst en bedreigd werden door de bende La Terraza zoals door jullie beschreven:

Hoogte vacunas tegenstrijdig met beschikbare informatie. Jullie verklaren dat de initiële prijs van de vacunas 1.000.000 pesos per maand bedroeg en doorheen de jaren steeg tot 3.000.000 pesos per maand (NPO1, p. 11-14; NPO2, p. 7, 8). Met een gemiddeld inkomen van 3.000.000 à 4 000 000 pesos per maand (NPO1, p. 6) bedroegen de vacunas dan in het begin minimaal 25% tot uiteindelijk minimaal 75% van jullie totale inkomen, wat erg hoog is. Uit de COI Focus Colombia: aanwezigheid bendes in Medellín van 19 januari 2022 (p. 10, zie blauwe map) blijkt echter dat de gevraagde vacunas in Medellín erg bescheiden zijn en gemiddeld rond de 2 dollar/week bedragen voor een bedrijf, omgerekend zo'n 35.500 pesos per maand, wat beduidend lager is dan het door jullie voorgehouden bedrag. Wanneer gevraagd naar deze tegenstrijdigheid herhaalt u slechts dat het afpersingsgeld bepaald wordt door het soort zaak dat men heeft en dat ze hogere bedragen eisten omdat jullie zich verzetten tegen de hoge bedragen (NPO1, p. 25; NPO2, p. 15). Deze verklaringen kunnen geenszins overtuigen: de voorgehouden vacunas waren in 2020 al zeer hoog, voordat jullie zich begonnen te verzetten tegen de bedragen, en als er inderdaad rekening gehouden wordt met de grootte en inkomsten van de zaak om de vacunas te bepalen, is het helemaal niet logisch dat de vacunas voor jullie dermate hoog bepaald werden.

Tegenstrijdige verklaringen over interacties met afpersers. Uw echtgenote verklaart dat jullie afpersers nooit binnenkwamen in de winkel, zodat zij niet te zien zouden zijn op camerabeelden (NPO2, p. 10). U verklaart echter initieel dat zij de camerabeelden probeerden te omzeilen door via een andere kant van de winkel

binnen te komen (NPO1, p. 12). Later verklaart u dat zij nooit binnen zijn gekomen in de winkel omwille van de beveiligingscamera's om vervolgens te verklaren dat u bij de eerste afpersing in een hoek van de winkel of iets dergelijks apart werd genomen (NPO1, p. 16). Later stelt u echter wederom dat zij nooit binnen in de winkel zijn geweest om u te informeren of geld te innen (NPO1, p. 16), een duidelijke tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen.

Tegenstrijdige verklaringen over oorzaak verhoging vacunas. In de periode dat jullie afgeperst zouden zijn vanbegin 2020 tot mei 2023 werden de quota's op 3 momenten aan het begin van het jaar verhoogd, namelijk naar 1.500.000 pesos per maand vanaf 2021, naar 2.000.000 pesos per maand vanaf 2022 en naar 3.000.000 pesos per maand vanaf 2023. Volgens jullie stegen deze bedragen omdat jullie in discussie gingen over de stijgende quota's en als sanctie omdat jullie de eindejaar bonussen van het daarop voorafgaande jaar niet konden betalen (NPO1, p. 13, 25; NPO2, p. 8, 14). Deze verhoging van de quota's gebeurde in de jaren dat u afgeperst werd echter elk jaar, ongeacht van jullie mogelijkheid om de eindejaar quota's te betalen; in december 2020 hadden jullie de eindejaar quota's immers wel betaald en werd het bedrag eveneens opgetrokken in het begin van het jaar 2021 (NPO1, p. 11, 12; NPO2, p. 7). Uw verklaring dat de quota's stegen omdat u ruzie met hen kreeg omwille van het verhogen van de quota's (NPO1, p. 25) is eveneens vreemd omdat het stijgen van de quota's niet tegelijk de oorzaak als het gevolg van deze ruzie kan zijn.

Tegenstrijdige verklaringen over tijdstip betalingen. U verklaart dat jullie meestal in het begin van de maand moesten betalen, namelijk de eerste week van de maand (NPO1, p. 16). Uw echtgenote verklaart echter dat de vacunas altijd aan het eind van de maand geïnd werden (NPO2, p. 10).

Tegenstrijdige verklaringen over aantal overvallers. U zegt initieel dat u tijdens de gewapende overval op 28 januari 2022 waar u van uw auto beroofd werd door 4 personen overvallen werd (NPO1, p. 12). Later tijdens het persoonlijk onderhoud en in uw klacht bij de Fiscalía verklaart u echter dat er toen 2 overvallers waren (NPO1, p. 20, document 11).

Sluiten van de winkel ondanks openstaande en oplopende schuld. Het is vreemd dat jullie besloten om de winkel vaker dicht te doen omwille van jullie onvermogen om de vacunas vanaf 2023 te blijven betalen (NPO1, p. 23; NPO2, p. 8, 9). Jullie hadden immers al schulden bij La Terraza en door de winkel minder vaak open te doen, zorgden jullie er ook voor dat jullie minder inkomsten verkregen en deze schulden minder snel konden afbetalen. Jullie verklaring voor het sluiten van de winkel is dat jullie hoopten dat de hoogte van de vacunas zou dalen doordat de bende zou zien dat jullie minder inkomsten genereerden (NPO1, p. 13, 23; NPO2, p. 8, 9, 13). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat, nadat maand na maand dezelfde vacunas van 3.000.000 pesos werden gevraagd, jullie openstaande schuld bleef oplopen én jullie afpersers frequent kwamen vragen naar de achterstallige bedragen (NPO1, p. 23, NPO2, p. 13, 14), jullie nog steeds minder frequent openden in de hoop dat de vacunas alsnog zouden dalen. Jullie hadden in de jaren dat jullie door hen afgeperst zouden zijn al meermaals ondervonden dat proberen onderhandelen of een compromis met hen sluiten om de quota's te verlagen niet mogelijk bleek (NPO1 p. 12, 13, 15, 20, 23; NPO2, p. 7, 8, 12), dus het is vreemd dat jullie dachten dat dat door jullie unilaterale handelen in 2023 wel zou lukken.

Optreden van afpersers niet in overeenstemming met beschikbare informatie. Jullie verklaren dat er niet te onder handelen viel met de bende (NPO1 p. 12, 13, 15, 20, 23; NPO2, p. 7, 8, 12) en dat zij, wanneer jullie zeiden dat jullie de bedragen niet konden betalen, reageerden met beledigingen en bedreigingen (NPO1, p. 12, 13, 20, 21; NPO2, p. 12, 14). Zij zouden jullie gezegd hebben dat de quota's vastliggen en dat zij, als jullie niet betalen, zullen optreden door een aanslag op jullie of de winkel te plegen (NPO1, p. 12, 14 ; NPO2, p. 9, 12). De keren dat jullie niet betaalden reageerden zij volgens jullie verklaringen door de quota's te verhogen, een gewapende autodiefstal te plegen, auto-onderdelen te stelen en uw moeder en jullie telefonisch te bedreigen en met een aanslag op de winkel of op uw leven te dreigen (NPO1, p. 11-14, NPO2, p. 7-9). Uit COI Focus Colombia: aanwezigheid bendes in Medellín van 19 januari 2022 (p. 10, 11, zie blauwe map) blijkt dat de bendes in Medellín er groot belang bij hebben om een goede verhouding met de buurtbewoners te onderhouden om meerdere redenen. Zo voorkomen zij dat burgers naar de politie stappen of loyaal worden aan rivaliserende bendes. Ook worden zij met rust gelaten door de politie als er orde heerst in de wijk. Om hun territoriale positie te behouden en problemen met buurtbewoners te voorkomen zullen de bendes dan ook meestal geen hoge vacunas bepalen en geen grote druk gebruiken om de buurtbewoners te doen betalen. Dit staat haaks op jullie verklaringen over het optreden van La Terraza, wat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen verder aantast.

Verklaringen over het tijdstip van de gewapende autodiefstal zijn tegenstrijdig met jullie neergeschreven relaas (document 8) en jullie verklaringen bij de DVZ. Voor het CGVS verklaren jullie dat de gewapende autodiefstal plaatsvond op 28 januari 2022 (NPO1, p. 12; NPO2, p. 8). Volgens jullie verklaringen bij de DVZ en in jullie neergeschreven relaas zou deze gewapende diefstal plaatsgevonden hebben in januari 2021, een jaar eerder dus (vragenlijst DVZ1 3.5 d.d. 18.09.2023; vragenlijst DVZ2 3.5 d.d. 18.09.2023; document 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud vertellen jullie dat deze autodiefstal het gevolg was van het niet volledig betalen van de quota's van december 2021 (NPO1, p. 20; NPO2, p. 7, 8), terwijl jullie bij DVZ en in jullie neergeschreven relaas verklaarden dat het de quota van januari 2021 (volgens u) of de eindejaar bonus van december 2020 (volgens uw echtgenote en jullie vrij relaas) waren die jullie niet volledig konden betalen (vragenlijst DVZ1 3.5 d.d. 18.09.2023; vragenlijst DVZ2 3.5 d.d. 18.09.2023, document 8). Jullie leggen deze tegenstrijdigheid uit door te stellen dat het fout neergeschreven werd bij de DVZ en door de persoon die jullie

hielp bij het digitaliseren van jullie documenten (NPO1, p. 25; NPO2, p. 16). Ook zegt u dat dat u de fout in jullie verklaringen bij de DVZ gezien had maar dat jullie dat wouden uitleggen als jullie de documenten gingen indienen (NPO1, p. 25). Tijdens het persoonlijk onderhoud hebben jullie deze fouten echter niet gemeld bij de bespreking van de documenten of de bespreking van het verloop van het eerste interview bij de DVZ (NPO1, p. 2-4, NPO2, p. 2-3), waardoor deze uitleg niet weerhouden kan worden.

Geen bewijs van afpersingen en bedreigingen. Zoals eerder toegelicht deden jullie geen aangifte tegen de bende die u afgeperst en bedreigd zou hebben, waardoor u geen bewijs van deze vermeende incidenten kan voorleggen. In de aangifte van de autodiefstal van 28 januari 2022 vermeldt u nergens de link met La Terraza, waardoor hieruit evenmin kan blijken dat deze autodiefstal een gevolg is van jullie voorgehouden problemen met La Terraza.

Omdat de door u voorgehouden problemen niet geloofwaardig zijn, kan u ook geen vrees aannemelijk maken op basis hiervan. Daarenboven zijn er elementen waaruit blijkt dat zelfs als deze zaken al geloofwaardig waren (quod non), u niet aannemelijk maakt dat La Terraza het in de toekomst op jullie gemunt zou hebben: Ongefundeerde verklaringen over mogelijkheid om elders te herbeginnen met zaak. U verklaart dat het niet mogelijk was om de winkel te sluiten en ergens anders een zaak te openen omdat de situatie in Medellín en Colombia voor verkopers overal hetzelfde is en jullie overal onder afpersingen en bedreigingen zouden lijden (NPO1 p. 24, 25). Uit de nota de Política CIEF N°01 van 21 oktober 2020 (p. 14, zie blauwe map) en COI Focus Colombia: aanwezigheid bendes in Medellín van 19 januari 2022 (p. 8, 9, zie blauwe map) blijkt echter dat de situatie in Medellín veel genuanceerder is. Slechts een minderheid van de bedrijven zou gevraagd worden om vacunas te betalen en zoals eerder toegelicht zijn de gevraagde bedragen doorgaans bescheiden. Ook wordt het misdaadlandschap in Medellín gekenmerkt door vele kleine en lokale bendes, combo's genaamd, die per woonwijk kunnen verschillen. Hoewel deze combo's vaak loyaal zijn aan grotere groeperingen zoals La Terraza en met hen een zakelijke relatie onderhouden voor o.a. de levering van drugs, zijn het grootste deel van de combo's klein en autonoom van aard. Dit betekent dat de macht die deze combo's hebben erg regio gebonden is. Ook jullie verklaren afgeperst te zijn geweest door zo'n lokale combo, namelijk de bende van de wijk met de naam La Oficina Trente, die loyaal is aan de grotere groepering La Terraza (NPO1, p. 16; NPO2, p. 6, 7). Aangezien deze bendes dus erg regio gebonden actief zijn en slechts een minderheid van de bedrijven in Medellín vacunas zouden betalen, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u overal in Medellín slachtoffer zou worden van afpersingen en bedreigingen.

Jullie familie kent geen problemen in Colombia na jullie vertrek. Uw ouders, uw drie broers, uw schoonmoeder, uw drie schoonzussen en schoonbroer wonen allen in Medellín, maar zijn zelf nooit opgezocht door de personen die jullie afgeperst zouden hebben (NPO1, p. 7, 8, 26; NPO2, p. 4, 5, 14). U verklaarde nochtans dat uw moeder in mei 2023 opgebeld is met de boodschap dat als u niet zou betalen, dat ze haar dan zouden vermoorden (NPO1, p. 23). Het uitblijven van reacties t.a.v. uw familieleden ondanks het uitblijven van de betaling van jullie achterstallige schuld ondermijnt de ernst van de door u voorgehouden vrees.

Na jullie vertrek uit Colombia stopten de bedreigingen. U verklaart dat u van uw moeder hoorde dat zij gebeld is door een onbekende persoon die naar u vroeg, maar dat jullie na jullie vertrek uit Colombia niet langer bedreigd werden (NPO1, p. 24, 26). Dit is een verdere indicatie dat jullie voorgehouden problemen niet langer actueel zijn.

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

Documenten hebben enkel een ondersteunende werking en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongelooftwaardige verklaringen herstellen.

Jullie vliegtickets (document 1), rijbewijs (document 2), paspoorten (document 3), identiteitskaarten (document 4) en huwelijksvereenkomst (document 5) staven slechts jullie identiteit, reisweg en burgerlijke staat, zaken die door het CGVS niet betwist worden.

Het geschreven relaas (document 8) kwam supra al herhaaldelijk aan bod.

De foto van een overschrijvingsbewijs van 28 februari 2022 (document 10) toont enkel een overschrijving van 1.500.000 pesos op deze datum. Nergens uit dit document kan afgeleid worden wie de afzender en ontvanger zijn en om welke redenen dit bedrag werd overgeschreven.

De mail met de registratie van jullie klacht van een autodiefstal bij de Fiscalía (document 11) werd eerder toegelicht.

De foto's (document 9), het inschrijvingsbewijs van de zaak (document 6) en de huurovereenkomst van een appartement (document 7) tonen slechts dat jullie de eigenaars waren van deze winkel en een appartement huurden, zaken die door het CGVS niet betwist worden.

De artikels en video's (documenten 14 en 15) die jullie indienden hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie in Colombia en de aanwezigheid en werking van bendes in Medellín en Colombia. Deze artikels gaan niet over de specifieke problemen die jullie meemaakten, laat staan dat zij jullie persoonlijk zouden vernoemen. De artikelen en video's kunnen dan ook jullie verklaringen over die problemen niet staven.

De documenten betreffende uw werksituatie en studies in België (documenten 12 en 13) gaan over uw leven hier in België en kunnen uw verklaringen over uw problemen in Colombia dan ook niet ondersteunen.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebelligroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebelligroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebelligroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden

(‘massacres’), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenschappelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Medellín. U heeft uw hele leven in Medellín gewoond, in Villa Hermosa en in Manrique Oriental. In 2016 trouwde u met M.(...) S.(...) E.(...) A.(...) (CGVS (...), DVZ (...)) en werd u mede-eigenaar van de winkel die hij uitbaatte in Manrique.

In het begin van 2020 werd uw echtgenoot aangesproken door leden van een criminele groepering genaamd La Terraza en kreeg hij de boodschap dat jullie vanaf nu maandelijks een som geld diende te betalen aan La Terraza. Op dat moment werd dat vastgelegd op 1.000.000 pesos per maand. In december 2021 moesten jullie het dubbele maandbedrag betalen als een soort eindejaar bonus. In 2021 steeg het bedrag tot 1.500.000 pesos en in december 2021 vroegen zij wederom het dubbele maandbedrag. Jullie konden dit niet betalen en probeerden met hen te onderhandelen, maar het bedrag werd niet verlaagd. Jullie betaalden vervolgens slechts één van de maandbedragen.

In 2022 stegen de vacunas naar 2.000.000 pesos per maand. Op 28 januari 2022 werd uw echtgenoot in de ochtend door 2 gewapende personen uit uw auto gehaald. Zij bedreigden hem en beroofden hem van zijn auto en andere bezittingen. Een paar uur na deze gewapende autodiefstal werd hij opgebeld door personen van La Terraza, die hem vroegen of jullie de boodschap begrepen hadden. Zij eisten 15.000.000 pesos om de auto terug te krijgen. Ook dienden jullie 1.500.000 pesos te betalen om de winkel te mogen openen. Uw echtgenote betaalde slechts de 1.500.000 pesos en jullie hebben de auto niet meer teruggezien.

Eind 2022 vroegen zij opnieuw een eindejaar bonus, waardoor de vacunas in december van dat jaar 4.000.000 pesos betroffen. Jullie konden dit niet betalen. In januari kwamen zij opnieuw langs en omdat jullie de schuld van het vorige jaar nog niet betaald had, steeg het maandbedrag naar 3.000.000 pesos. Ook dit konden jullie niet betalen en de bende begon jullie vervolgens te bedreigen. Jullie besloten om de winkel vaker dicht te doen, in de hoop dat de prijs van de vacunas hierdoor zou zakken. Jullie totale schuld liep tegen mei 2023 op tot 15.000.000 pesos. Begin mei 2023 werd uw schoonmoeder opgebeld met de boodschap dat ze uw echtgenoot aan het zoeken waren en hij een maand de tijd kreeg om het achterstallige bedrag te betalen of dat ze uw echtgenoot anders zouden vermoorden. Ze zeiden verder tegen uw schoonmoeder dat zij haar zouden vermoorden indien uw echtgenoot niet betaalde. Uw echtgenoot werd de dag erna zelf opgebeld, en zij verklaarden dat jullie moesten betalen en een doelwit zouden worden als jullie niet betaalden. Jullie besloten voor een maand onder te duiken bij uw moeder, jullie spullen te verkopen en het land te verlaten.

U en uw echtgenoot vrezen gedood te worden door La Terraza omwille van jullie achterstallige lening.

Jullie verlieten Colombia op 26 juni 2023 en kwamen een dag later aan in Spanje. Jullie verbleven hier anderhalve maand, maar omdat jullie hier geen afspraak konden krijgen om een verzoek internationale

bescherming in te dienen reisden jullie door naar België. Jullie kwamen in België aan op 22 augustus 2023 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 25 augustus 2023.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming leggen jullie de volgende documenten neer: jullie vliegtickets, rijbewijzen, paspoorten, identiteitskaarten, huwelijksovereenkomst, het inschrijvingsbewijs van de zaak, een huurovereenkomst van een appartement, een geschreven relaas, een foto van een overschrijvingsbewijs, een mail met de registratie van een klacht van een autodiefstal bij de Fiscalía, foto's van jullie winkel, artikels en video's over de algemene veiligheidssituatie in Colombia en de aanwezigheid en werking van bendes in Medellín en Colombia, uw arbeidsovereenkomst, en documenten omtrent inschrijvingen voor taallessen in België.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U maakt niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Omdat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde elementen beroept als uw echtgenoot M.(...) S.(...) E.(...) A.(...) (CGVS (...), DVZ (...)) kan de beslissing genomen in zijn dossier hier hernomen worden:

(...)

C. Conclusie

(...)

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Wat betreft de elementen op basis waarvan verzoekster een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend kan worden verwezen naar het beschreven feitenrelaas onder punt 2.3.1. De analyse van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus is eveneens identiek aan deze zoals weergegeven onder punt 1.3.1.

2. Over de rechtspleging

2.1. Samenvoeging van zaken

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 6 december 2024 inzake verzoekende partijen werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 6 januari 2025, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder de rolnummers 331 538 en 331 529. Aangezien verzoeker de echtgenoot is van verzoekster en in acht genomen dat zij zich in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming en onderhavige beroepen in feite en in rechte beroepen op dezelfde argumenten, worden voormelde zaken wegens verknochtheid gevoegd.

2.2. Niet-aanwezigheid van de verwerende partij

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekende partijen verwijzen in hun verzoekschriften naar artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en artikel 15 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS van 11 juli 2003.

Verzoekende partijen betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekende partijen vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekende partijen voegen geen bijkomende stukken toe aan het verzoekschrift.

3.2.2. Op 17 april 2024 legt de commissaris-generaal aanvullende nota's neer aangaande nieuwe elementen over de veiligheidssituatie in Colombia:

- COI Focus "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 10 april 2025;
- COI Focus "*Colombia: Beschermingsmogelijkheden*" van 14 mei 2024;
- EUAA "*Colombia Country Focus*" van december 2022;
- UNHCR "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Colombia*" van augustus 2023.

3.2.3. Ter zitting d.d. 23 april 2025 leggen verzoekende partijen aanvullende nota's neer met volgende documenten:

- een kopie van de eerste bladzijde van het paspoort van verzoeker (aanvullende nota verzoeker, stuk 4);
- de vragenlijst van het CGVS van 18 september 2023 van verzoekster (aanvullende nota verzoekster, stuk 3);
- een kopie van de huwelijksakte (aanvullende nota verzoeker, stuk 5; aanvullende nota verzoekster, stuk 4);
- foto's van hun handelszaak (aanvullende nota verzoeker, stuk 6; aanvullende nota verzoekster, stuk 5);
- kopieën van hun attesten van immatriculatie (aanvullende nota verzoeker, stuk 7; aanvullende nota verzoekster, stuk 6);
- kopieën van de notities van hun persoonlijke onderhouden (aanvullende nota verzoeker, stuk 8);
- een schriftelijke verklaring van verzoekende partijen met vertaling (aanvullende nota verzoeker, stuk 9, aanvullende nota verzoekster, stuk 7);
- een getuigenverklaring van Y.Q.C. en de vertaling ervan (aanvullende nota verzoeker, stuk 10; aanvullende nota verzoekster, stuk 8);
- een getuigenverklaring van C.A.R. en de vertaling ervan (aanvullende nota verzoeker, stuk 11; aanvullende nota verzoekster, stuk 9);
- een getuigenverklaring van een vriend (en politieagent in Medellín) van verzoeker en de vertaling ervan (aanvullende nota verzoeker, stuk 12; aanvullende nota verzoekster, stuk 10);
- meerdere nieuwsberichten in het Spaans zonder vertaling (aanvullende nota verzoeker, stuk 13; aanvullende nota verzoekster, stuk 11);
- een kopie van de (reeds voorgelegde) aangifte bij de Fiscalia voor autodiefstal in het Spaans zonder vertaling (aanvullende nota verzoeker, stuk 14; aanvullende nota verzoekster, stuk 12).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk

gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Dit omwille van volgende redenen:

(i) de problemen die verzoekende partijen zouden hebben meegemaakt in Colombia behoren louter tot de gemeenrechtelijke sfeer:

(a) de ingeroepen problemen houden geen verband met hun ras, religie, nationaliteit, sociale groep of politieke overtuiging. Bovendien werd verklaard dat zij niet de enige personen zijn die werden bedreigd en is er aldus geen sprake van persoonlijke visering door hun vermeende afpersers. Daarnaast werden geen

elementen aangebracht die erop duiden dat hen bescherming ontzegd werd door de Colombiaanse autoriteiten;

(ii) verzoekende partijen hebben geen bescherming gezocht omwille van de afpersing en bedreigingen bij hun nationale overheid:

(a) voordat internationale bescherming kan worden verleend, moet worden aangetoond dat geen aanspraak kan worden gemaakt op nationale bescherming, *in casu* tonen zij dit niet aan;

(b) verzoekende partijen hebben beweerd dat de vermeende autodiefstal een gevolg was van hun onvermogen om de vacunas te betalen, wat zij niet hebben vermeld bij de aangifte. Bovendien verklaarden ze dat deze aangifte slechts werd gedaan omdat de verzekering anders niet zou tussenkomen;

(c) verzoekende partijen hebben uiteenlopende verklaringen afgelegd aangaande de autodiefstal;

(d) verzoekende partijen hebben verder nooit geprobeerd om bescherming in te roepen van de Colombiaanse autoriteiten voor de voorgehouden afpersingen en bedreigingen van La Terraza. Dat de politie corrupt zou zijn volstaat niet als verklaring;

(iii) het is niet geloofwaardig dat verzoekende partijen van 2020 tot hun vertrek uit Colombia werden afgeperst en bedreigd door de bende La Terraza:

(a) de hoogte van de vacunas is tegenstrijdig met de beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt;

(b) er werden tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de interacties met de afpersers;

(c) verzoekende partijen legden tegenstrijdige verklaringen af over de oorzaak van de verhoging van de vacunas;

(d) over het tijdstip van de betalingen legden verzoekende partijen ook incoherente verklaringen af;

(e) ook over het aantal overvallers;

(f) het mag verbazen dat verzoekende partijen besloten de winkel vaker te sluiten omdat ze de vacunas niet langer konden blijven betalen, zo genereerden ze minder inkomsten waardoor ze de schulden minder snel konden afbetalen;

(g) het optreden van de afpersers is niet in overeenstemming met de beschikbare informatie;

(h) de verklaringen over het tijdstip van de gewapende autodiefstal zijn tegenstrijdig met het neergeschreven relaas en de verklaringen bij de DVZ;

(i) er zijn geen bewijzen van de afpersingen en de bedreigingen nu er geen aangifte werd gedaan tegen de bende en in de aangifte van de autodiefstal nergens een link wordt gelegd met La Terraza;

(iv) zelfs indien voorgaande zaken geloofwaardig zouden zijn, maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat La Terraza het in de toekomst op hen gemunt zou hebben:

(a) uit beschikbare informatie blijkt dat slechts een minderheid van bedrijven gevraagd zou worden om vacuna te betalen en de gevraagde bedragen doorgaans bescheiden zijn. Daarnaast is de macht van lokale bendes (combo's) regio-gebonden;

(b) de families van verzoekende partijen kennen geen problemen in Colombia;

(c) na hun vertrek uit Colombia zijn de bedreigingen gestopt en is er aldus geen verdere indicatie dat de voorgehouden problemen langer actueel zijn;

(v) de voorgelegde documenten zijn niet in staat om de appreciatie van het CGVS in positieve zin te doen wijzigen;

(vii) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekende partijen vrezen bij een terugkeer naar Colombia te worden vermoord door criminele organisaties omdat zij onvoldoende beschermingsgeld (vacuna) hebben betaald.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst hebben verlaten of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in de verzoekschriften het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch dat zij geen concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande te verklaren of te weerleggen. De motieven van de bestreden beslissingen zijn echter draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan hen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel in

gebreke blijven. De Raad benadrukt dat de ingeroepen problemen van gemeenrechtelijke aard zijn – hetgeen door verzoekende partijen niet wordt betwist – en zij hebben verklaard dat zij niet als enige personen werden bedreigd zodat er aldus geen sprake is van een persoonlijke visering door de criminele bendes. Daarnaast hebben verzoekende partijen geen bescherming gezocht bij de Colombiaanse autoriteiten, zijn hun verklaringen aangaande de bedreigingen en afpersingen niet consistent met de beschikbare informatie, is het niet geloofwaardig dat zij tot hun vertrek uit Colombia werden afgeperst en hebben ze niet aannemelijk kunnen maken dat er een actuele vrees is.

Wat betreft het motief van verweerder dat verzoekende partijen geen overheidsbescherming hebben gezocht, wordt in de verzoekschriften betoogd dat de Colombiaanse autoriteiten geen bescherming kunnen bieden omdat er sprake is van wijdverspreide corruptie. In dit verband verwijzen verzoekende partijen naar meerdere getuigenissen (van Y.Q.C., C.A.R., S.G.G. en van een vriend die politieman zou zijn) die zowel bij de verzoekschriften als de aanvullende nota's d.d. 23 april 2025 worden gevoegd. Volgens verzoekende partijen is het inzake de mogelijke bescherming van autoriteiten niet relevant of er al dan niet een klacht werd ingediend maar wel of zij hebben aangetoond dat zij in hun geval geen toegang hebben tot doeltreffende overheidsbescherming.

De Raad merkt in dit verband op dat uit de beschikbare landeninformatie (administratief dossier, map 'Landeninformatie', COI Focus, "*Colombia. Beschermingsmogelijkheden*" van 14 mei 2024) blijkt dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen. Colombiaanse onderdanen hebben via de Fiscalía toegang tot een juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestrafing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, hetgeen ook blijkt uit het aantal jaarlijks ingediende klachten bij de Fiscalía. Er rijzen evenwel vragen omtrent de effectiviteit van de Colombiaanse overheidsbescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat de bescherming die de nationale overheid biedt, volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet, doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De Raad betwist niet dat het Colombiaanse rechtssysteem pijnpunten kent waardoor de Fiscalía er bijvoorbeeld veelal niet in slaagt om alle ingediende klachten om te zetten in een rechtszaak en daders te veroordelen. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Colombia sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. De Raad besluit dat het Colombiaanse rechtssysteem niet perfect is, maar ook niet uitsluitend in theorie bestaat. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Colombiaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden.

Verzoekende partijen tonen, gelet op voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen, evenmin aan dat zij geen bescherming en/of hulp zouden hebben (kunnen) verkrijgen van de in Colombia aanwezige beschermingsautoriteiten. Verzoekende partijen hebben immers een klacht neergelegd inzake de autodiefstal en deze werd door de Fiscalía ook genoteerd (administratief dossier verzoeker, Documenten, stuk 11 en aanvullende nota verzoeker, stuk 14; aanvullende nota verzoekster, stuk 12). De vaststelling dat verzoekende partijen niet de moeite namen om alle nationale beschermingsmogelijkheden in Colombia uit te putten, ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas. Verzoekende partijen kunnen aldus niet stellen dat zij geen toegang hebben tot overheidsbescherming. Het betoog dat het niet relevant is of er al dan niet een klacht werd ingediend om effectieve bescherming te verkrijgen, kan niet worden gevolgd nu dit een belangrijk mechanisme is in het kader van toegang tot overheidsbescherming.

De Raad sluit zich bijgevolg aan bij de pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissingen, die als hier overgenomen worden beschouwd.

Wat betreft de neergelegde getuigenissen – die niet verder worden gestaafd middels identiteitsstukken – dient opgemerkt te worden dat deze verklaringen een gesolliciteerd karakter vertonen. Dergelijke subjectieve verklaringen hebben een persoonlijk (en geen officieel) karakter en zijn op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid over de beweerde problemen te herstellen.

De loutere omstandigheid dat de bende "La Terrazza" genoemd wordt in de COI Focus "Colombia: Veiligheidssituatie" van 10 april 2025, zoals de raadsman van verzoekende partijen ter zitting stelt in antwoord op de aanvullende nota van verweerder, brengt niet mee dat er in hoofde van verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging bestaat of een reëel risico op het lopen van ernstige schade. Verzoekende partijen hebben hun vrees in dit verband immers niet aannemelijk kunnen maken, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt in de bestreden beslissingen, na onderzoek van hun verklaringen.

3.3.4.4. Voorts stellen verzoekende partijen in de verzoekschriften dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 29 augustus 2024 de verklaringen niet correct heeft vertaald met als gevolg dat de beslissingen in hun nadeel zijn uitgedraaid. Zij verwijzen naar artikel 15 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en stellen dat de *protection officer* dient te verifiëren of de verzoeker om internationale bescherming en de tolk elkaar voldoende begrijpen. Volgens verzoekende partijen blijkt uit het kopie van hun persoonlijk onderhoud dat dit niet het geval is.

De Raad benadrukt dat verzoekende partijen niet concreet aantonen waar of op welke wijze hun verklaringen zouden zijn beïnvloed door vertalingsproblemen. De taak van de tolk is bovendien strikt omschreven in een deontologische code die door de tolken voor akkoord moet worden ondertekend. De tolken hebben er aldus geen persoonlijk belang bij om de verklaringen van verzoekers niet of niet correct weer te geven.

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen stellen, werd hen tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk gevraagd of zij de tolk (zowel bij de DVZ als bij het CGVS) goed hebben begrepen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) verzoeker p. 2-3, NPO verzoekster, p. 2). Het betoog dat de *protection officer* niet voldoende heeft geverifieerd of zij de tolk al dan niet begrijpen, kan aldus niet worden aangenomen.

3.3.4.5. Verzoekende partijen menen voorts dat hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS bijna zeven uur (voor verzoekster) en bijna acht uur (voor verzoeker) heeft geduurd en in het 'Handvest van het persoonlijk onderhoud' van het CGVS wordt bepaald dat zo'n gehoor slechts vier uur kan duren. Verzoekende partijen stellen dat de tegenstrijdigheden met betrekking tot hun relaas omwille van deze reden in context moeten worden geplaatst. In dit verband wordt er verwezen naar rechtspraak van de Raad aangaande een zaak waar het persoonlijk onderhoud te lang heeft geduurd.

Na lezing van de stukken van het dossier, met name de notities van de persoonlijke onderhouden van verzoekende partijen, merkt de Raad op dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker van start ging om 9u04 en eindigde om 11u35. Zijn persoonlijk onderhoud werd daarna hernomen om 14u20, nadat verzoekster werd gehoord en nadat een middagpauze werd genomen. Dit tweede gedeelte eindigde om 16u45. In totaal heeft het persoonlijk onderhoud van verzoeker dus vier uur en vijfenvijftig minuten geduurd.

Het persoonlijk onderhoud van verzoekster startte om 11u55 en ging door tot en met 13u21. Dan werd een middagpauze genomen en werd verzoeker verder gehoord. Het persoonlijk onderhoud van verzoekster werd hernomen om 17u00 tot en met 18u25. Verzoekster werd dus in totaal gehoord gedurende twee uur en eenenvijftig minuten.

De Raad merkt vooreerst op dat dus enkel verzoeker meer dan vier uren werd gehoord. Uit zijn gehoorverslag blijkt dat er pauzes werden ingelast (van 11u35 tot 14u20, van 15.59 tot 16.16) en uit de stukken niet blijkt dat verzoeker heeft aangegeven dat hij het moeilijk kreeg of dat het onderhoud te lang heeft geduurd en dat hij zich om deze reden niet langer in staat voelde om verklaringen af te leggen. Er blijkt ook niet dat verzoeker om bijkomende pauzes verzocht of dat deze hem geweigerd zouden zijn.

Aldus tonen verzoekende partijen niet aan dat de betrokken *protection officer* het 'Handvest van het Persoonlijk Onderhoud' niet zou hebben gerespecteerd en dat het CGVS gefaald zou hebben in de taak die op deze instantie rust. Daarnaast betreft dit handvest slechts een richtlijn en bevat als dusdanig geen juridisch bindende voorschriften. De Raad stelt ook vast dat de eigenheid van deze zaak, met name dat er twee personen (verzoekende partijen) zijn die op dezelfde dag gehoord moesten worden en dat het eenzelfde relaas betreft, waardoor bepaalde verklaringen aan elkaar moesten getoetst worden, meebrengt dat verzoekende partijen een hele dag aanwezig moesten zijn. Dit brengt echter niet mee dat zij elk een volledige dag gehoord werden, zoals blijkt uit de hierboven vermelde pauzes. Verzoekende partijen kunnen dus niet gevolgd worden in hun uiteenzetting over de duur van de persoonlijke onderhouden en de impact die dit zou hebben gehad op hun verklaringen. Daarbij komt dat zij niet *in concreto* aanduiden op welk van hun afgelegde verklaringen dit een impact zou hebben gehad. Louter verwijzen naar "de tegenstrijdigheden" kan in dit verband niet volstaan, te meer er *in casu* tal van tegenstrijdigheden werden vastgesteld.

3.3.4.6. De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de neergelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

Verzoekende partijen leggen ter zitting d.d. 23 april 2025 aanvullende nota's neer met onder andere stukken die reeds in het kader van hun verzoek werden ingediend en zich dus al in het administratief dossier bevonden: paspoort van verzoeker; huwelijksakte van verzoekende partijen; foto's van de handelszaak;

getuigenverklaringen; getuigenverklaring van een vriend (en politieagent in Medellín) van verzoeker en de vertaling ervan; nieuwsberichten; aangifte bij de Fiscalía voor de autodiefstal.

Wat betreft het (opnieuw) neergelegde paspoort en de huwelijksakte werd geoordeeld dat dit slechts de identiteit en de burgerlijke staat staft, hetgeen niet wordt betwist. De foto's van de handelszaak tonen slechts aan dat zij een winkel uitbaatten, hetgeen evenmin wordt betwist. Het opnieuw verwijzen naar deze stukken zonder de motivering in dit verband te weerleggen, doet hier geen afbreuk aan.

Wat betreft de getuigenverklaringen kan worden verwezen naar hetgeen werd gesteld onder punt 3.3.4.3. van dit arrest. De nieuwsberichten hebben geen betrekking op hun specifieke situatie en kunnen de verklaringen over de problemen niet staven. Inzake de aangifte over de diefstal, herhaalt de Raad dat dit reeds werd besproken en dat verzoekende partijen met het louter opnieuw verwijzen naar deze aanklacht, niets kunnen wijzigen aan de motivering ervan.

3.3.4.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Op basis van de meest recente landeninformatie, met name UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia”* van augustus 2023, CEDOCA, *“COI Focus Colombia: veiligheidssituatie”* van 10 april 2025 (dat middels aan aanvullende nota d.d. 17 april 2025 door verweerder werd neergelegd) en EUAA, *“Colombia Country Focus”* van december 2022 blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad. Voorts wordt inzake de veiligheidssituatie het volgende uiteengezet in de aanvullende nota's van verweerder:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebellengroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren '2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de

Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in deze om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelden met de regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooralsnog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven.

Zowel uit de EUAA Colombia Country Focus van december 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf), de UN HCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vernoemde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdoleerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARC-strijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk doelgericht is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld geïdoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel

(bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Het is niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld, met name in Medellín in het departement Antioquia, waar zij tot hun vertrek uit Colombia hebben gewoond (administratief dossier, 'verklaring DVZ' verzoekster d.d. 18 september 2023, vragen 5 en 10 en administratief dossier, 'verklaring DVZ' verzoeker d.d. 18 september 2023, vragen 5 en 10) niet langer correct of actueel zou zijn.

Waar zij ter zitting verwijzen naar p. 54 en p. 55 van de COI Focus "Colombia: Veiligheidssituatie" van 10 april 2025, dient te worden vastgesteld dat hierin vermeld wordt dat het aantal slachtoffers in zijn geheel genomen voor de periode 1 januari 2024 tot 1 februari 2025, voor Antioquia 47.506 is waarvan 302 ten aanzien van de burgerbevolking. De ombudsman waarschuwt in februari 2025 voor noodsituaties onder andere in Antioquia. Wanneer enkel wordt gekeken naar de moordcijfers, wordt vastgesteld dat in elf van de steden met meer dan 500.000 inwoners, het aantal moorden in 2024 steeg en slechts vier steden kenden een daling van hun moordcijfer. Medellín is de stad met het vijfde hoogste aantal moorden maar is één van de steden die een dalende trend vertoont. Verzoekende partijen tonen dus niet aan dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Het bestaan van een gewapend conflict in dit departement brengt niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's. Er bestaan op dit moment geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij specifiek zouden worden geraakt om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden.

3.3.5.3. Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land (en regio) van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. In zoverre verzoekende partijen verder nog de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoeren, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen zij echter niet aan dat er een substantiële

onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET